SPRAWA ROBOTNICZA nr.1

10 III 92

KRAJOWY BIULETYN PRACOWNICZY

ANI STALINIZM

ANI KAPITALIZM

Zmierzamy do społeczeństwa wolnego i samorządnego, opartego na własności społecznej i pracowniczej oraz demokracji bezpośredniej. Odrzucamy i biurokratyczny stalinowski "komunizm" jak i kapitalizm. Nie chcemy zastąpienia jednego systemu opartego na wyzysku, drugim systemem również opartym na wyzysku, niesprawiedliwości i dominacji, z tym że o ile przedtem panowanie biurokratycznego reżimu stalinowskiego oparte było na pałce policyjnej, o tyle teraz rządząca neoliberalna i klerykalno - nacjonalistyczna prawica opiera się bardziej na ordynarnej i kłamliwej propagandzie oraz ogłupianiu społeczeństwa przy pomocy mass-mediów i ambon w kościołach. Do społeczeństwa dociera tylko jedna "słuszna" linia, linia na rzecz kapitalizmu. Sugeruje się że jest to jedyna możliwa droga, a drużyna Lecha Wałęsy to jedyna realna alternatywa.

Lewicowe grupy polityczne sprzeciwiające się restauracji kapitalizmu w Polsce, obniżeniu poziomu życia ludzi pracy i klerykalizacji życia publicznego są ordynarnie i prostacko obrażane i ośmieszane. Strajki rozgoryczonych i zawiedzionych robotników są przedstawiane w telewizji i radiu jako działania sił postkomunistycznych i "homo sovieticusów" inspirowanych przez KGB mające na celu spowodowanie fiaska reform. "Jeżeli nie będziecie popierać Wodza - mówią - to Bierut na białym koniu wróci i będziecie mieli jeszcze gorzej".

Nie wierzymy i mamy nadzieję, że Wy też nie wierzycie prostackiej, politykierskiej demagogii. Neoliberalna polityka Rządu zmierzająca do restauracji kapitalizmu, okazała się z gruntu aspołeczna i spowodowała :

- stworzenie wąskiej elity nowobogackich kapitalistów, składającej się ze spekulantów, handlarzy, pośredników, kombinatorów, waluciarzy oraz starej i nowej nomenklatury.
- demontaż krajowej gospodarki (celowe doprowadzenie do bankructwa zakładów przemysłowych ma na celu uzależnienie Polski od obcych przedsiębiorstw).
- ruinę rolnictwa, rzemiosła i usług.
- ograniczenie i likwidacje bezpłatnej służby zdrowia i lekarstw.
- doprowadzenie większości społeczeństwa (emeryci, renciści, pracownicy najemni) do nędzy.

Alternatywą wobec kursu na kapitalizm może być tylko prawdziwe uspołecznienie środków produkcji i rozwój samorządności, tak zakładowej jak i lokalnej. Zarządzanie w zakładach powinny przejąć Rady Pracownicze, uwolnione od scentralizowanych państwowych struktur. Rady powinny wybierać kierownictwo, sprawować kontrolę nad organizacją pracy i finansami, jak również dzielić zyski pomiędzy pracowników i ustalać razem z samorządem lokalnym sumę podatków komunalnych wpłacanych do kasy tegoż samorządu.

Obecnie jedyną siłą będącą w stanie powstrzymać rządy liberałów jest zorganizowany, masowy ruch robotniczy.

JEDYNIE POPRZEZ SPOŁECZNY PROTEST I ODDOLNĄ SAMOORGANIZACJĘ ZDOŁAMY POWSTRZYMAĆ ANTYPRACOWNICZĄ POLITYKĘ WŁADZ ! ! !

Sprzeciwiamy się :

1) Dalszej realizacji antyrobotniczego Programu vicepremiera Leszka Balcerowicza, złodziejskiej prywatyzacji, wzrostowi bezrobocia, dalszemu utrzymywaniu "popiwku".
2) Klerykalizacji życia publicznego oraz senackiemu projektowi ustawy antyaborcyjnej.
3) Uzależnieniu i podporządkowaniu Polski Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Bankowi Światowemu oraz kapitalistycznym mocarstwom zachodnim w szczególności Stanom Zjednoczonym i zjednoczonym Niemcom.

Domagamy się :

1) Wprowadzenia ceł zaporowych celem ochrony krajowego przemysłu, rolnictwa i rzemiosła przed zalewem zachodniej tandety.
2) Podjęcia radykalnych działań celem likwidacji spółek nomenklaturowych.
3) Rozliczenia starej i nowej nomenklatury, jak również likwidacji służbowych przywilejów administracji i zarządzania wszystkich szczebli.
4) Zaprzestania zwrotów zakładów produkcyjnych i budynków mieszkalnych upaństwowionych po

II Wojnie Światowej,byłym właścicielom. Warto w tym miejscu zauważyć,że kamienice zniszczone podczas wojny przez hitlerowskich barbarzyńców i odbudowane wysiłkiem całego społeczeństwa,są również kamienicznikom zwracane!

5)Redukcji biurokracji zamiast zwalniania robotników.

6)Stałego,nie zmniejszającego się i co miesiąc indeksowanego zasiłku w wysokości 80 % poprzedniej pensji dla wszystkich bezrobotnych.

7)Zaprzestania podwyżek cen energii,gazu i czynszu.

8)Bezpłatnej opieki lekarskiej i lekarstw.

Adam Dąbrowski Redakcja

ROBOTNICZE ZJEDNOCZENIE SOCJALISTYCZNE

MAMY ☭ ALTERNATYWĘ

Ponad dwuletnie rządy postsolidarnościowej prawicy,zmierzające do restauracji kapitalizmu,doprowadziły społeczeństwo polskie do nędzy.Przemysł jest celowo i systematycznie niszczony i rozsprzedawany za bezcen zagranicznym (głównie niemieckim) i polskim kapitalistom.

Krajowy rynek na skutek braku racjonalnej polityki celnej (cła zaporowe) jest zasypywany zachodnimi towarami niskiej jakości, często również szkodliwymi dla zdrowia (spora część artykułów importowanych do Polski posiada emblemat "outside to the country,only for export" co w tłumaczeniu na język polski oznacza "rozpowszechnianie w kraju zabronione - tylko na eksport",są to towary przyznaczone dla krajów nierozwiniętych i Trzeciego Świata do jakich niestety,na skutek rządów neoliberalnych,zalicza się Polska).

Główny ciężar sięgającego już 2 mln. bezrobocia spada na kobiety,w nie również są wymierzome inne poczynania Rządu i partii prawicowych,takie jak: ustawa antyaborcyjna,likwidacja przedszkoli itd.Prawicowe elity polityczne wbrew swoim hasłom propagandowym dążą do pauperyzacji i zróżnicowania majątkowego społeczeństwa,stworzenia wąskiej elity bardzo bogatych i wpływowych,posiadających w rękach władzę polityczną i ekonomiczną,i ogromnej grupy

ubezwłasnowolnionych i ubogich.Właśnie temu służyć ma tzw. "plan Balcerowicza" do którego natchnieniem były "reformy" przeprowadzane przez J.Sachsa w Południowej Ameryce.

Tyczy się to nietylko liberałów z KLD i UPR, ale i ugrupowań prawicy narodowo-klerykalnej takich jak Zjednoczenie Chrześcijańsko-Narodowe czy Stronnictwo Narodowe,które pod płaszczykiem populistycznym dekomunizacji i krytyki Balcerowicza kryją swoje prawdziwe oblicze,są to bowiem partie szowinistyczne, wrogie kobietom,odnoszące się z pogardą do demokracji i praw człowieka,biorące sobie na wzór ideologów i działaczy faszystowskich, tak historycznych (Franko,Petein,Piasecki) jak i współczesnych (J.M.Le Pean).Są to partie zamierzające zmienić Polskę na powrót w państwo totalitarne,chcące znieść swobody obywatelskie,chcące stworzyć na powrót wielkie własności ziemskie i ogromne fortuny fabrykanckie,dążące do pełnej i totalnej klerykalizacji kraju.

W obliczu tych faktów każdy człowiek pracy zada sobie wcześniej czy później pytanie: Czy prawdą jest głoszone przez elity władzy hasło że "nie ma alternatywy dla programu reform"?Czy istnieje jakaś alternatywa wobec kursu na kapitalizm?

Dla nas taką alternatywą jest socjalizm. Socjalizm samorządowy,oddolny,oparty na demokracji bezpośredniej i pełnej społecznej kontroli nad gospodarką i państwem.Nasz socjalizm nie ma nic wspólnego z ohydną stalinowską hybrydą,jak i również z ugodową prokapitalistyczną "socjal"-demokracją.

Przestań liczyć na centrale związkowe.Tak jak właściciele fabryk wykorzystują Twoją pracę,tak istniejące kierownictwa central związkowych wygrywają Twoie niezadowolenie dla własnych rozgrywek z rządem.Jesteś po prostu narzędziem w ich rękach.Musimy wreszcie sobie uzmysłowić,że robotnicy w Polsce dawno już stracili jedynego rzecznika swych pracowniczych interesów,jakimi były w sposób naturalny związki zawodowe.Dzisiaj są to kolejne platformy gry politycznej,co prawda w imieniu proletariatu,lecz jak wykazuje doświadczenie,nie dla jego interesów.

Bardzo często spotykana bierna postawa robotników wobec nieustannych lokautów staje się przyzwoleniem,nie jako zielonym światłem do kolejnych,masowych zwolnień.Histeryczne,nieskoordynowane protesty załóg wobec faktów dokonanych w rzaden sposób nie mogą zaważyć na podjętych decyzjach likwidacji poszczególnych zakładów pracy.Uważamy,że aby skutecznie organizować opór przed wrogimi posunięciami administracji należy zawczasu skupić się w autentycznie robotniczych organizacjach,już swoim składem gwarantującymi szczerość intencji i wierność sprawie. Zdobycie robotniczej kontroli nad procesem produkcji w zakładach pracy jest jedynym sensem istnienia związków zawodowych.Rewindykacyjne żądania są wynikiem potrzeby chwili,nie zaś ostatecznym celem.Spróbujmy zrobić to co prawie udało się w roku 1980.Zwróćmy się w kierunku nowych,oddolnych incjatyw,skupiających młodych robotników i bezrobotnych.Z nimi jest twoje miejsce,nie zaś z politykierami z central ! Związki zdradziły,fabryczny nadzór to Twój wróg!

Licz wyłącznie na siebie i sobie podobnych. Podejmij z nami listowny kontakt :napisz o sytuacji w Twoim zakładzie pracy,wymieniaj nazwiska,podawaj fakty.

NIECH ŻYJE SOLIDARNOŚĆ KLASOWA !

WSPÓLNYM FRONTEM PRZECIWKO BURŻUAZJI !
LUKSUSOWYM HOTELOM I KASYNOM GRY. !

NIECH ŻYJE KLASOWA WALKA PROLETARIACKA !

KONTAKT Z REDAKCJĄ - ADAM DĄBROWSKI ,
ul. GORKIEGO 93 ,bl. 375 ,m. 86 ,92-517 ŁÓDŹ.